

[Kirkeministeren.]

tagen for ganske få præstegårde. Jeg skal ikke her komme nærmere ind på årsagerne, men nøjes med at henvise til de forhandlinger, der fandt sted om det tillæg til loven, som gennemførtes den 5. juli 1949. Ved denne lov blev der åbnet mulighed for at tilstå menighedsrådene visse fordele, hvortil hjemmel ikke fandtes i lovene af 1919 og 1922.

Jeg skal blot nævne, at menighedsrådene på visse i loven af 5. juli 1949 nærmere anførte betingelser fik ret til at kræve undtaget fra udstykningspligten 15 ha middelgod jord — under særlige forhold endda noget mere — i stedet for 12 ha. Der blev endvidere åbnet adgang til at yde tilskud til opførelse af selvstændige avlsbygninger, hvor sådanne ikke fandtes, eller til modernisering af eksisterende avlsbygninger, og yderligere blev der opnået adgang til at yde afsavnserstatning i et vist omfang og til opkrævning af et særligt tillæg til jordrenten i et vist tidsrum.

Ved loven blev der lagt ganske særlig vægt på at forsøge ved hjælp af præstegårdsjorden at tilvejebringe en bedre jordfordeling blandt landejendommene i de sønderjyske landsdele, hvorfor det også pålagdes det udvalg, som skulle yde bistand til lovens gennemførelse, særligt at arbejde for dette formål.

For at opmuntre til hurtig gennemførelse blev bestemmelserne om ydelserne af de særlige begunstigelser til menighedsrådene tidsbegrænset til 10 år fra lovens ikrafttræden. Dette tidspunkt ville have været mere end tilstrækkeligt til udstykningsens gennemførelse, dersom arbejdet ikke — således som det var lovens forudsætning — i et meget stort antal tilfælde var blevet kombineret med de omfattende sager angående gennemførelse af en forbedret jordfordeling. Der henstår endnu et antal af sådanne sager, som ikke på nærværende tidspunkt har kunnet gennemføres. Herom henviser jeg til bemærkningerne til lovforslaget. De pågældende menighedsråd er ikke selv på nogen måde skyld i den indtrådte forsinkelse, idet årsagen normalt, således som det fremgår af det allerede anførte, må søges i de meget omfattende forhandlinger, der står i forbindelse med større jordfordelingssager, og de vanskeligheder, der i det hele er for-

bundet med at opnå enighed mellem samtlige de af et jordfordelingsarbejde berørte lodsejere.

Under disse forhold har jeg ment, at det må anses for at være rigtigt at søge de foran omtalte virkninger af loven forlænget for 2 år.

Jeg slutter med at bemærke, at en forlængelse som anført — når bortses fra det ovenfor omtalte udvalg, hvis honorarer fastsættes på finansloven — ikke vil medføre udgifter ud over, hvad der er beregnet ved lovens affattelse, i hvilken forbindelse bemærkes, at det beløb på 250 000 kr. årligt, som var stillet til rådighed i henhold af 5. juli 1949 § 1, langtfra er fuldt udnyttet.

Jeg er selvfølgelig villig til at stille alle de oplysninger, der måtte findes nødvendige, til rådighed for et eventuelt udvalg og skal i øvrigt tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 4. marts, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om naturfredning.

3) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om tillæg til lov om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr.

4) *Fortsættelse af forespørgsel til udenrigsministeren af Per Hækkerup m. fl.*

Mødet hævet kl. 16¹⁵.